

Forsvarsordning, og er der noget, der hviler paa Mistillid, er det de Love, man nu her er i Færd med at gennemføre.

Saa har man sagt, at vi maatte have dette Forlig for Fredens Skyld, at nu skulde der, mente man, blive Fred og Ro her i Landet. Jeg kan forsikre de Herrer, at Fred og Ro skal der ikke blive om denne Sag. Befolkningen vil rejse sig med Harme og Forbitrelse imod det, der her er i Færd med at fuldbyrdes. De Herrer tro maaske, at naar de have stemt vort Forslag om Afrustning ned, er det aflivet, saa ere de fri for det. Men det er en stor Vildfarelse. Nej, vort Forslag springer lyslevende omkring ude i den danske Befolkning, og jeg kan forsikre de Herrer, at hvor som helst de komme frem paa deres Valgmøder og Valgtribuner, skal vort Forslag om Afrustning følge dem, lige saa sikkert som de følges af deres egne Skygger.

For os Socialdemokrater er der ingen Grund til at se mørkt paa Tingene, for den Ordning, de nu gennemføre, vil skabe de allerbedste Betingelser for vor fremtidige Agitation ude i Befolkningen. Vort Forslag samlede det største Stemmetail, noget Parti fik ved sidste Valg; 93,000 danske Vælgere staa enige og samlede om vort Forslag, og Agitationen for vort Forslag skal fra vor Side blive fremmet med al mulig Kraft. For os Socialdemokrater gælder det, som det hedder i Æventyret, at der er mørkt bag og lyst for.

Parkov: For de Medlemmer, der have repræsenteret Højres Valgruppe i Hærudvalget, har det ved vor Deltagelse i Indstillingen her til det høje Ting drejet sig om, hvorvidt der var Tale om, at man skulde give den foreliggende Ordning sin Tilslutning, eller om man kunde tænke sig Muligheden af, at man, ved at faa den forkastet, kunde opnaa noget, der var bedre. Hvis det sidste havde været Tilfældet, vilde vi utvivlsomt ikke have deltaget i en Indstilling som den, der her foreligger. Det staa imidlertid klart for os og sikkert for hvert eneste Medlem af dette Ting, at det i Øjeblikket drejer sig om, hvorvidt man vil være med til at vedtage disse Forslag eller blive ved det bestaaende. Og naar Forholdet er det, maa man anstille en Sammenligning mellem Forholdene, som de ere efter de bestaaende Love, og som de ville blive, efterhaanden som disse Lovforslag ophøjes til Lov. Jeg vil da ganske kort og uden at komme ind paa Enkelt-

heder fremdrage nogle Momenter til Belysning heraf.

Der er, som bekendt, rettet en Forespørgsel til den kommanderende General og Chefen for Generalstaben, og denne Forespørgsel har givet disse to Mænd Løjlighed til at svare, at de anse den nuværende Forsvarsordning for saa ufyldstgørende, at det maa anses for uforvarligt at forblive staaende ved den. Deri ligger det allerede for os tilstrækkelig tydeligt angivet, at vi ikke have andet Valg end, selv om de foreliggende Forslag ere behæftede med Pletter, selv om et enkelt af dem er behæftet med en efter vor Mening meget stor Plet, fremfor den bestaaende Ordning at tage den her foreslaaede. Naar disse to Mænd, hvoraf den ene under Ufred, saa vidt man ved, skal være Hærens Overgeneral og den anden dennes Stabschef, paa Embeds Vegne erklære, at de anse den nuværende Ordning for saa ufyldstgørende, at det maa anses for uforvarligt at blive staaende ved den, er det givet, at vi ikke kunne blive staaende ved den.

Det er for øvrigt ikke nogen ny Udtalelse, at den nuværende Ordning er saa ufyldstgørende. Det er noget, vi have hørt fra Systemskiftets første Krigsminister, og som er gentaget af den nuværende Forsvarsminister og af den sidst afgaaede Forsvarsminister. Med andre Ord, de Mænd, der have haft Lejlighed til at gøre sig nøje bekendt med, hvilke Midler den nuværende Forsvarsordning raader over, ere blevne paa det rene med, at den nuværende Ordning er ufyldstgørende. Og saa fra Hærens tilforordnede i Forsvarskommissionen og fra Marinens Officerer have vi hørt en lignende Dom over den nuværende Ordning. Og hvorfor er den da ufyldstgørende? Det er den navnlig, fordi Søbefæstningen henligger i den Tilstand, hvori den henligger. Den er i Øjeblikket ikke i Stand til at beskytte Hovedstaden mod et Bombardement. Det vilde maaske endda være tilstrækkeligt at true med et Bombardement for at fremkalde en Overgivelse af Hovedstaden, og hvad Følgen heraf vil blive, har Flertallet i Forsvarskommissionen tilstrækkelig tydeligt fremstillet. Dermed følger, at ethvert Forsvar er lammet. Derfor er det, at Flertallet i Kommissionen straks var paa det rene med, at man i alle Tilfælde maatte sørge for, at Søbefæstningen udvidedes og forbedredes.

Nu kunde man spørge: Hvordan er